

[Steen Folke]

Jeg vil gerne spørge ministeren: skal det forstås på den måde, at der vil være en drøftelse ved de ordinære, rutinemæssige halvårige møder, som falder i december måned i år, inden der bliver tale om eventuel udstationering af atomraketter? Eller er der tale om, at der kan blive nogle særlige møder på et andet tidspunkt i efteråret, som kommer til at ligge forud for beslutningen om endelig placering af raketterne? Det vil jeg bede om at få opklaret.

Så vil jeg gerne sige et par ord om dagsordenen i forhold til, hvad udenrigsministeren selv sagde. Jeg vil egentlig også godt henvende mig til statsministeren, hvis det er muligt, om dette spørgsmål, for jeg vil gerne vende tilbage til, hvad udenrigsministeren sagde i første omgang. Der sagde udenrigsministeren, og jeg går ud fra, at det er helt sanktioneret af statsministeren:

»Vi bør således undgå at lægge hindringer i vejen for vore allieredes bestræbelser på at opnå resultater af forhandlingerne. Herunder skal vi undgå at udtale os på en måde, som kan skade disse forhandlinger. I modsat fald mister vi vor troværdighed og vor indflydelse i alliancen, og vi svækker alliancen og dermed vor egen og vore allieredes sikkerhed.«

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om statsministeren er enig i disse vurderinger, og om statsministeren opfatter en vedtagelse af den socialdemokratiske dagsorden på den måde. Man kan dårlig opfatte udenrigsministerens ord på anden måde, end at en vedtagelse af den karakter, som nu formentlig finder sted om lidt, faktisk vil føre til, at:

»Vi mister vor troværdighed, vi mister vor indflydelse i alliancen, vi svækker alliancen, vi svækker dermed vor egen og vore allieredes sikkerhed.«

Er statsministeren enig i, at det er det, det drejer sig om, at det er det, man får ud af at vedtage en dagsorden af denne karakter? Hvis statsministeren er enig, kunne jeg godt tænke mig at spørge, om man virkelig kan leve med det. Kan regeringen leve med det? Kan noget være mere et grundskud, et skud for høven for en konservativt ledet regerings politik end det, der er lagt op til her? Hr. Erhard Jakobsen prøvede at bagatellisere det ved at sige, at det hele spiller ingen rolle, og det kan være det samme, vi bryder os ikke om det osv. Men statsministeren ved udmærket, at sådan forholder det sig ikke. Det er et

vigtigt signal, der bliver givet, til USA. Det sprækker her i Vesteuropa, fredsbevægelserne er blevet stærke, det har hr. Erhard Jakobsen i øvrigt ret i, de har fået indflydelse, også på socialdemokratisk politik både her og i andre lande. Det er korrekt, og i og med at det sker, er der altså voksende modstand imod produktion og opstilling af disse nye NATO-atomraketter langt ind i socialdemokratiske rækker. Danmark har bragt sig frem i fronten i denne modstand nu, det officielle Danmark, i og med at folketinget vedtager en beslutning af denne karakter. Det kan statsministeren ikke være i tvivl om, hvis, som udenrigsministeren sagde, vi derigennem mister vor troværdighed, mister vor indflydelse i alliancen, svækker alliancen, svækker vor egen og vore allieredes sikkerhed. Hvordan kan en konservativt ledet borgerlig regering leve med en vedtagelse af denne karakter? Er man blevet komplet principløs?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Lasse Budtz stillede et par spørgsmål, det første vedrørende Tyrkiet. Jeg kan bekræfte, at regeringen fortsætter den tidligere regerings politik.

Dernæst vedrørende de forskellige forslag, der er kommet frem om atomvåbenfrie zoner. Jeg kan bekræfte, at vores vurdering af de svenske forslag, for det er dem, det drejer sig om, er i fuld overensstemmelse med de vurderinger, der fremkom fra den tidligere regering.

Så siger hr. Gert Petersen, at det er vigtigt, hvad Danmark melder i NATO ved de kommende ministermøder. Det er jeg aldeles enig med hr. Gert Petersen i. Det er klart, at hvis folketinget vedtager det dagsordensforslag, som er stillet, og som er nærmere tolket af socialdemokratiet, skal jeg i overensstemmelse med det dagsordensforslag fremføre de synspunkter, der står deri, og gøre opmærksom på, at det er synspunkter, som et flertal i det danske folketing har bedt mig fremføre. Det vil jeg i så fald gøre. Samtidig vil jeg kunne sige, at et andet flertal, et stort flertal i folketinget, fortsat støtter NATOs dobbeltbeslutning, og at jeg, som hr. Lasse Budtz udtrykte det i sit første indlæg, argumenterer inden for dobbeltbeslutningen. Jeg har noteret mig, at SF er imod dobbeltbeslutningen.